

★ కోటు జేబులు ★

శ్రీ పు

ప్రేమించడం, ప్రేమించబడడం ఎంతకష్టమో సానుభూతి పొందడంకూడ అంతకష్టం. సానుభూతిచూపే హృదయాన్ని పొందడమే సుసాధ్యం కాదు అందులో సానుభూతిచూపే శ్రీ హృదయాన్ని పొందడం మరీకష్టం. సానుభూతి చూపి మాతృప్రేమ చిలికించే మాతృ హృదయాను రాగాన్ని అతడు ఎరుగనే యెరుగడు. ఇంతలో ఒక శ్రీ హృదయాన్ని నేక రించ గలిగేడు ఆ ఒక్కవాన్ని గూడ వదులుకోవలసి వస్తుందేమోననే - కాదు యీ లోకంవిడిచి పోతుందేమోననే నందిగ్ర సంగ్రామంలో సమగ్నుడై పోయాడు. ఆ ఊహలోంచి తప్పించుకోవాలని ఆ దృష్టిని అవృత్తం చెయ్యాలని ప్రయత్నించిన ప్రయత్నాల్లో ఏ ఒక్కటి సఫలీకృతం కావేదు. పట్టవగై నా దృష్టి మరచుకునేందుకు "చార్లీ చాప్లీన్ చాప్లీన్" గాని పచ్చాడు. మమరీమైన సంగీతం వచ్చాడు. మర్న గల్లించే పాసీయా రూపా చది చూస్తూ మనిషించింగ శ్రీ సౌందర్య పండిత్యంపల్ల కాతిగల్గలేదు - స్పృశ్యమఖంపల్ల శాంతి గల్గలేదు, సమాగ్రం పల్ల సంతుష్టి కలుగలేదు అని దృష్టించి ఇంతకంటే ఎదిగి సుఖాతులు గోచరించలేదు ప్రతి కార్య నిర్వృత్తిలోనూ ఆమె చూపిన బాలి అతన్ని కలచివేస్తోంది, ఏ వ్యవస్థనూ ఆమె అగే చూపిస్తున్నాయి అతనికి అతని కళ్ళు రెండూ, గాలి విసురుగానే చేస్తోంది. కాగితాలు పల్ల నైసండువల్లనేమో రెంరెవలాడి పోతున్న పుస్తకపు పేజీల నాట్య భంగిమలు ఆకరించాయి, కళ్ళ మూసుకుపోతున్నా పుస్తకం ఏకటిదో పాతదె నా చరవావనీ, చదివితే కొంత మర్చిపోగల

నేమోనని ఆశ కల్గడంవల్ల చదవలేకుండా ఉండలేక పోయాడు చదువు సాగిస్తున్నాడు రామ్మూర్తి ఒక్కడే అంత హోదాలో ఉంది

* * *

గూడ మడిగట్టుకున్న మనిషి. ఆతని మడి విషయం ఆలోచించవలసివస్తే మరీ అతిగానే వుంటాడని ఏ ఒక్కరూ అనుకోకుండా వుండరు. వీరులేని నట్టడవిలోకి క్యాంపు వెళ్ళినా పచ్చి మంచినీళ్ళయినా పుచ్చుకోడానికి అభ్యంతరమే.

ఇలా వుండడం రామ్మూర్తిని చాలా నమస్కల్లో కీడ్చుకుపోయింది. అన్నమైనా మానడానికి వెరవదుగాని అక్షిణమని మానేస్తే ప్రమోదను అర్జుతుందేమోనని భయమే తను చేరుకోవలసిసంత పైకి చేరుకున్నాడు ఇంకా అర్థరాత్రిదాకా ఏ కాగితం అర్థంకో ననుకుంటూ కాగితాలేరుకుంటూ రూద్దుండడమేనా! ఆఫీసులో తను కూర్చోగలకు గాని ఇంట్లో పిల్లలంతా పడుకున్నాక ధార్యకు రెప్పలు మూతపడతాయా! ఏవేవో వాంఛలు చెలరేగినా మానప నైజంలోవి దుర్బలత్వానికి లోనుగాకుండా ఎంతోకాలం వుండలేక పోయింది ఆమె దౌర్బల్యం ఎదురింటి రామ్మూర్తి ప్రాబు ఎరువు ప్రతిష్టలకు లోటు తెచ్చింది. ఇలా సాంఘికంగా రామ్మూర్తి తినే దెబ్బలకి అమాయకపు ఆఫీసు గుమస్తాయి గురి అవ్వవలసి వచ్చేది.

"పిల్లకు పెళ్ళిచెయ్యరా" అని అమ్మగారు చేసిన హడానిడికి ఆఫీసుకువచ్చి ఒక గ్రామ కరణాన్ని కరినంగా శిక్షించాడు ఏదో వంకమీద, తనకువచ్చే నాలుగు వందలూ తన హోదాకోసం, తనపై పుడోగర్తుల విమలకోసం ఖర్చుచేసు

కుంటూ కాలం గడపుతూ వస్తుంటే ఆమ్మాయిని యవ్వపంలో ముంచడం కాలం మాస్తుందా? ఏదో కొద్ది ఆనుభవాలన్న ఆమ్మగారికి ఈ మాత్రం గ్రహణశక్తి లేకుండా వుంటుందా తనంటే ఒకటువతలూ, ద్రవ్య నమర్పణలూ తీసుకోకపోవచ్చుగాని వాళ్ళ పిల్లవాణ్ణి చూస్తుంటే పిల్లవాడి తలిదండ్రులు లంచం పుచ్చుకోకుండా వుంటారా? ఏ మగపురుగు తండ్రి నడిగినా ఆరువేలూ, ఎనిమిదివేలూ, ఈ బేరాలైనా సుందరమే చేస్తూవుండేది - రామ్మూర్తికి తీరిక లేక పోవడం చేత.

పున్నట్టిండి అనుకోకుండా "బెలిగ్రమ్" మీద ట్రాన్స్ ఫరు వచ్చింది, చేరవలసిన గ్రామం చాలదురం ఆవడం చేత రామ్మూర్తి ఒక్కడే పెట్టే బేడ పుచ్చుకునిపోయాడు ఇంక యింటి దగ్గర ఆమ్మగారి యిష్టం, పున్న ఆడ్లు ఒకటి తీరిపోయింది.

తిరిగి బియ్యానికి రేపనింగు పెడతారేమో ననే పుకార్లు వ్యాపార ప్రపంచంలో వ్యాపిస్తున్నాయి. అందరూ జాగ్రత్తపడుతున్నారు. అది కారుల కోటుజోటుల్లోపాటు చీకటి కొట్టుగూడా నిండుతున్నాయి ధన్యం, దిశ్యం బస్తాల్లోటి డీ ఆరిష్టికట్టడాపేరీయారేమీ రామ్మూర్తిప అంత జరుగుగా యీ గ్రామ ప్రాంతాలకి బదిలీ చేసింది.

రామ్మూర్తి మడి విషయం ఉరంతా ఆ నోటా అనోటా పొక్కిపోయింది. అనేక మార్గాలు ఆలోచిస్తున్నారు చీకటిరాయళ్ళందరూ, తునిసారిగా తెగించి ఓ సిర్పయానికి వచ్చారు.

కునికిపాటులతో కుంగిపోతూ జవాను కారు దిగి ఆ ఆయిదుగురూ లోవలికివెళ్ళిందే గుర్తించలేదు. ఆ ఆయిదుగురూ చక్కని దుస్తుల్లో ఘుమఘుమ లాడిపోతున్నారు. రామ్మూర్తి మాత్రం గుడ్డిపపు వెలురులో బుర్రమాత్రం పైకెలేడు పదిచేతులు ఒక్కసారి నమస్కృతులు

చేసాయి. రామ్మూర్తికి ఎదురుగావున్న బిల్లి నిండిపోయింది నోట్లకట్టతో - అన్నీ వందలే.

ఒక్కసారిగా పురుషవరిరంభను భావికై పడవ దిస్తున్న కుమార్తె, నగలు నగలవి కలవరిస్తున్న ధార్య నోట్లకట్టలు నొట్టుకు పోతున్నారేమో ననిపించింది రామ్మూర్తికి.

కొంతవేవటికి స్పృహలోకి వచ్చారు విశ్చేస్తులైన రామ్మూర్తి.

"ఎందు కివి?"

"తమ కెందుకైనా ఉపకరిస్తాయి. తీయించండి."

"ఈ రామ్మూర్తి విషయం మీకు తెలియదు.

"అహాహా! తమ రలా శలవిస్తే ఎలాగ"

"తీసుకుపోండి ఎవరైనా విన్నా, చూసినా బాగుండదు."

"ఆమాత్రం తెలియదండీ. తమరు కరుణించాలి"

"ఎవరు మీరు?"

"ఏకో యీ జిల్లాలో మిల్లు యజమానుల మంది"

"ఆడబ్బు తీసుకుపోండి నేను నాడ్యూటీ చెయ్యక తప్పదు"

"ఇది తమ ద్యూటీకి ఆధురాంది"

"మితి మీరుతున్నారు"

ఈ మాటతో యింకాకొన్ని కట్టలు బిల్లిమీద కొచ్చాయి.

"నేను బెట్టు సరిచెయ్యడం లేదు"

"అధికార్లు అనుగ్రహించాలి"

"మర్యాద మీరవలసి వస్తుంది"

"ఆమాత్రం మాకు తెల్పినండి తమరు మన్నించాలి"

"మీరు తీసుకెళ్ళకపోతే బలవంతాన బయటకు పంపించవలసి వస్తుంది"

“చిత్తం చిత్తం అంతవరకూ అక్కర లేదండి” అంటూ ఒకనోటు కూడ మిగలకుండా ఊడ్చుకు పోతూ పోతూ.

“శలవు యిప్పిందండి” అన్నారు.

పీడ వదలించనుకొని ఆఫీసు కాగితాలు చూచు కుంటున్నాడు రామ్మూర్తి.

ఈ సారి మాత్రం కారు స్టార్టింగుతో జవాను మేల్కొన్నాడు. తొందర తొందరతో కారుదగ్గరకు పోయ్యేసరికి అలవాటు వద్ద చెయ్యి కాబట్టి ముందుకు సాగింది. అయిదు రూపాయలకాగితం కోటు జేబులోకి పోయింది కోటు చిందైనా జేబులు మాత్రం చిరిగిపోలేదు.

రెండు రోజులు గడిచాక రామ్మూర్తి హత్య ప్రకటించబడ్డ పత్రిక చేత్తోపుచ్చుకుని మిలు యజమానులు చిరునవ్వులు నవ్వుకుంటున్నారు.

లంచం పట్టే ఉద్యోగులకంటె యిచ్చే ప్రజల్ని అరికడితే లంచగొండికనం రూపుమాసిపోవడానికి అట్టే కాలం వట్టదని కాబోలు విమర్శనాటిపత్రికలోని సంపాదికీయంలో.

అతని కనురెప్పలు బరువతో మూసుకుపోతూ

ఆ శ్రీమూర్తిని మరీ దృఢతరం చేస్తున్నాయి కాబోలు అతని వేతులు వట్టు తప్పిన పలితంగా పుస్తకం తేతినుండి జారిపోయింది నాటి విదలోకూడా ఆ శ్రీ సౌందర్యాకృతే దర్శనమిస్తుండేమో!

పాండియన్ ఇన్ సూరెన్సు

కంపెనీ, లిమిటెడ్.

(ఇండియాలో స్థాపితము 1933)

ఉన్నత నేప చేయుచున్నది

అగ్ని, నావిక, మోటారు, ప్రమాదముల భీమా

మొదలగు భీమాలను నిర్వహించును

మొత్తం ఆస్తులు

రూ. 78,00,000 దాటివని

హెడ్డాఫీసు మధుర

త్రాంబేలు బొంబాయి, అహమ్మదాబాదు, కలకత్తా, నాగపూరు ప్రిన్సిపల్ ఏజంట్లు. మొసర్లు ఏ. ఎఫ్. హోర్స్ లిమిటెడ్ మధుర మొసర్లు కె. ఎం. ఎస్. లక్ష్మణయ్యర్ అండు సన్ను లిమిటెడ్ మధుర మధుర, తిండివనం, మద్రాసు, నగరి, బెజవాడ, కాకినాడ, విజయనగరం సెటి.